

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 253.

Tiende Session.

60de Møde.

Mandagen den 20de December Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Bale: Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning, at den Dpfattelse, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) gjorde gjældende, at det andet Thing havde forkastet disse 200 Rbd., eller rettere sagt forkastet den Betingelse, hvorunder de vare bevilgede, troer jeg ikke er en rigtig Dpfattelse af, hvad dette Thing har foretaget; det var kun Hensynet til Formen, som bevægede det til at fryge denne Anmærkning i Finantstloven, og efter hvad der er mig bekendt, troer jeg, at den høitærede Justitsminister deler den Anskuelse, som den ærede Ordfører udtalte, at han agter at benytte dem i det Niemed, hvori Folkethinget bevilgede dem.

Monrad: Det forekommer mig, at der er et aldeles særligt Tilfælde her, idet man jo har beholdt Summen 200 Rbd., og derimod ladet udgaae de nærmere Bestemmelser om, hvortil disse 200 Rbd. skulle anvendes. Jeg skønner rigtignok ikke Andet, end, saaledes som det er bemærket af den ærede Ordfører, at, naar der er Tale om en hvilken som helst Sum i Finantstloven, maa man først see den nærmere Forklaring om, hvortil denne Sum er bestemt, og den maa man søge i Anmærkningerne, i Underbilagene eller, dersom det er nødvendigt, i Forhandlingerne. Nu er der hverken i Underbilagene eller i Anmærkningerne nogen som-

helst Tale om disse 200 Rbd., og jeg skønner saaledes heller ikke, at Justitsministeriet vil kunne anvende dem paa anden Maade end den af den ærede Ordfører nævnte. Det kunde jo vel være et Spørgsmaal, om man ikke kunde sige, at det var 200 Rbd., som man stillede til Ministerens Raadighed, saaledes, at han ganske i Almindelighed kunde anvende dem til Districtslæger og Physici paa den Maade, han bedst tykkedes, til Gratialer, Tillæg eller Stigt. Jeg tilstaaer, at jeg ikke har fulgt Landstingets Forhandling saaledes, at jeg skal kunne sige, om der af dem skulde kunne udledes nogen saadan Berettigelse; men ialtsald er det vist, at Ministeren alene maa søge sin Berettigelse til deres Anvendelse i Forhandlingerne, og da vil det fremgaae af dette Things Forhandling, at vi have meent, at de skulde bruges til en Læge i Hals. Skulde det nu fremgaae af Landstingets Forhandling, at det har meent, at den ærede Minister skulde bruge de 200 Rbd. efter sit eget Tykke og Forgodtbefindende, vil han ogsaa komme i Overensstemmelse saavel med dette som med det andet Things Billie, dersom han bruger dem til en Læge i Hals; bruger han dem derimod paa en hvilken som helst anden Maade, vil han komme i Strid med de Forudsætninger, som fremgaae af selve Forhandlingerne, idetmindste her i Thinget. Jeg maa derfor ogsaa komme til det Resultat, at enten maa Ministeren anvende Pengene til en Læge i Hals, eller ogsaa lade være at bruge dem. Jeg kan ikke Andet end beklage, at man indfører Summen i Finantstloven uden at betegne, hvortil de skulle anvendes; det er Noget, jeg anseer for meget uheldigt; det er en Bet., som efter min Mening er høist uheldig at be-